

KORPA TAMÁS

Találkozás az egyszerűvel

bútorok úsznak el a szamoson.
franciaágy, kakukkosóra. a többször megerőszkolt tükör.
fehéreneműk és kosztümök, szandálok és ágyneműk,
egy komplett hálószoba.
tart a tárgyak szabad elvonulása.
áll a garibaldi hídon éva.
ékszermatuzsálemek az idős fülekben, megejtően csillognak.
biccentek, még ma, tart a tárgyak szabad elvonulása.
áll a garibaldi hídon éva.
mi ez a keserves bégetés a gypjúkabátjainkba zárva?
tűz ütött ki a teafüvesládában: sietek haza.
a tejet teával iszom. ő a teát szamosvízzel issza.
áll a garibaldi hídon éva.
túlságosan hosszan tart a tárgyak szabad elvonulása néha.

Cs. Gyimesi Éva

centikkel emelkedett meg az utcaszint Kolozsváron, amióta az első könyvét megírta.

Játék a kriptában

jó előre bevezettük a betonkocka belsejébe a hízásra hajlamos
természetes fényt.
a boldog esőzés emlékét egy örökvízcsap visszhangozza,
ha megérik rá az idő.
elfogtunk egy sóhajt a minap tőle. üvegben kering, a műkő-lapon.
arra vágyom, mondja, hogy hangszalagjaim helyett magnószalagot
fűztek belém, és egy aprómotor a torkomban éjjel-nappal
memoritereket játsszon majd.
nem hagyjuk bezúzni ajkaid, válaszoljuk.
inkább belekiáltjuk bizonyos tárgyakba útraváló szavaid.
nyomkövetőt ültetünk szemeidre, szádra, ha kiszakad belőled
a lélek, járjanak utána, ameddig csak lehet.
ez pár napja volt.
Sora, Mărăști Mozi, Felek. Sora, Mărăști Mozi, Felek.
mindig ez, ugyanaz, újra meg újra.

A személyazonosság ellenőrzése

83

(avagy tananyag a Securitate esti iskolájából)

miután a sok fogdosásban elkopnak az ujjbegyek,
és az ujjlenyomat nem kínál többé elégséges fogódzót,
akkor következhet a tükörre hívás.
a célszemély – gyúlékony frakkját levedli, izzad, megfogant,
érezhetitek az illatát – egyszerűen csak a tükörre lehel.
az ujjlenyomatnál is magányosabb minta rajzolódik ki
az üvegen, mert a lehelet nehezebben idomítható. ez a titka.
a rácsodálkozás a beszédszervek rövid lebénulásával járhat,
figyeljétek meg.
amin keresztülmegy, sűrűbb, mint a levegő.
ha szemhéjait bársonyos porréteg fedte, most felpattannak.
a szemek szikkasztógödrei megtelnek.
a megnyúlt csillár ráadásul fel-alá jár a szobában.
az üvegvázába fejfel lefelé állítottuk a zsályát.
forrófejű virággömb hűl a váza alján a vízben.
de ezt már nem mindenki veszi észre majd közülük.

